

dog at 2 Stykker regnes for en Samling, naar de hidrøre fra Kvæghold paa over 4, men ikke over 8 Malkekøer. Jeg synes, at 2 Dyr ere for lidt til en Samling, naar der skal være Tale om Præmiering, og jeg mener endvidere, at der bør tilføjes, ligesom efter den gamle Lov, at det skal være eget Opdræt. Ellers ligger det jo saare nær for vedkommende, der har Lyst til at gøre sig bemærket som Præmietager, at købe en 2-3 Dyr og køre frem paa Dyrskuet med dem og faa Præmieskilte hængt paa dem. Der er desværre adskillige ærgerrige Mennesker, som have Raad til at skaffe sig Præmier paa den Maade, og derfor tror jeg, at man skal lade Bestemmelsen om, at det skal være eget Opdræt, blive staaende som i den gamle Lov.

Jeg tror, at der er en Fejl i § 7 — jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder —, men der staar i § 7, 2den Linie: „som Individspræmie for 4-5-aarige Hingste.“ Jeg tror, at det er en Fejl, at der staar 4-5-aarige, og at det skal forandres til 3-6-aarige. Ogsaa herpaa tillader jeg mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed. Hvis de 3-aarige Hingste ikke kommer med til Kaaringsskuerne, for det er jo en frivillig Sag, hvor der ikke afholdes Ungskuer og Landboforeningerne heller ikke præmiere dem, saa ere de fuldstændig udelukkede, men de bør i alt Fald være med, fordi det er dem, som man i særlig Grad skal henlede Opmærksomheden paa.

Jeg tror, at der er en Trykfejl i § 9, 4de Stykke, 1ste Linie. Der staar: „Tilsidesætter Modtageren af Afkomspræmie denne Forpligtelse, ...“ Der skal ikke staa „Afkomspræmie“, der skal staa „Præmie“. Der kan baade være Tale om Afkomspræmie og Individspræmie. Ved at modtage en Præmie paatager man sig en Forpligtelse, og derfor maa det hedde Præmie i Almindelighed, saa kan Betydningen af Ordet slet ikke misforstaas.

Det var i Korthed, hvad jeg havde at sige. Da den ærede foregaaende Taler udførlig gik ind paa Enkeltheder, skal jeg ikke gøre det, men kun anbefale Lovforlaget til hurtigt Fremme og henlede det

eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa de af mig nævnte Punkter.

Sonne: I indeværende Maaned vil der jo være forløbet 10 Aar, siden Husdyrloven af 23. Maj 1902 blev til, og jeg er ganske enig med de ærede Medlemmer, der allerede have udtalt sig i den Betragtning, at det i det store hele sikkert kan siges, at under denne Lov er dansk Husdyrbrug trivedes vel. Det ærede Medlem, der først talte (Olufsen), pegede paa forskellige Kriterier til Udmaaling af Fremgangen indenfor Husdyrbruget og nævnedes blandt andet, at Stigningen i Mælkeudbyttet pr. Individ sikkert kunde anslaaes, med noget Forbehold, til henimod 1000 Pd. Mælk pr. Ko. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det maaske er noget højt, men mener uden Overdrivelse at turde sige, at alene Stigningen i Gennemsnitsudbyttet pr. Individ repræsenterer i det ommeldte Tiaar en samlet Værdi af et halvt Hundrede Millioner Kroner, hvoraf sikkert den væsentligste Del tør betegnes som Fortjeneste. Vi tør ikke betvivle, at ogsaa andre Sider af dansk Erhvervsliv i et tilsvarende Tidsrum have haft en tilsvarende økonomisk Opgang at paavise. Vi erfare i den senere Tid og med Glæde, at vor hjemlige Industri bryder paa i et Tempo, der kun levner det danske Landbrug et forholdsvis kort Aaremaal til at blive forsonet med, at det skal føres over i andet Plan med Hensyn til dette Lands Forsørgelse. Hvilken økonomisk Fremgang maa der da ikke regnes med, at der indenfor det nævnte Erhverv er at paavise i de 10 Aar, der omspændes af den nuværende Husdyrlov. Jeg har ment det fristende i Forbigaaende at pege herpaa, fordi det forekommer mig, at det gør sig at fremholde disse økonomiske Fremgangssignaler mod den Baggrund af økonomisk Begrædelighed, som blev fremholdt for os under den nys stedfundne Skattedebat i denne Sal.

Der er altsaa ikke Tvivl om, at Husdyrloven har virket godt. Der er ingen som helst Anledning til med Husdyrbrugets Tarv for Øje at kræve en Revision af denne Lov, og jeg kan godt give de samvirkende Landboforeninger Medhold i den